

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu. -- Posamezna številka stane s prilogo „Vera in Življenje“ 2.- Din.

Prstan zvestobe.

Namestnik Kristusov na zemlji je izpregovoril. Svet, posebno zakonski možje in žene ter tisti, ki se na zakon pripravljajo, naj poslušajo! Papež Pij XI. je izdal okrožnico o krščanskem zakonu, v kateri z apostolskimi, pretresljivimi besedami slika svetost krščanskega zakona, čednosti urejenega zakonskega življenja in grozoto zlorabe zakona.

Veliko zakonskih zvez je dandanes zagnjenih s temnimi oblaki greha. Prične se prava zakonska zveza, s pravicami in dolžnostmi, pred oltarjem, ko je izrečena beseda „hočem“, „da“, ki obljublja zakonsko medsebojno zvestobo do smrti. Žalostno je, če to besedo zvestobe izgovarjajo lažnjive ustnice! Če kdo od poročencev misli kmalu po poroki bolj na ločitev, kot na zvestobo do smrti!

Prva dolžnost in pravica zakoncev je: razmnoževanje človeškega rodu. Bog sam je početnik vsega življenja. Vse je ustvaril. Tudi najiminitnejšo stvar na zemlji, to je človeka. In zakonske je Bog v svoji dobroti in vsemogočnosti pooblastil, da vršijo v zakonu prevažno opravilo razmnoževanja človeškega rodu — namesto Boga samega, ki bi bil lahko razmnoževanje človeškega rodu tudi drugače uredil. Delo zakonskih je božje delo. Zato sveto delo, zaslužno, pa tudi odgovorno! Vršiti morajo to delo zakonski po postavi Boga, ki je vpisana tudi v človeško naravo. Drugače — gorje!

Otroci! — Dar božji so. Kolikor jih Bog nakloni, toliko jih krščanski zakonci morajo sprejeti. Ali urejena zakonska zveza, ali zdržnost. Samo to dvojje urejuje pravo zakonsko življenje! Rojstvo otroka, novega življenja, imenujemo že od nekdaj „vesel dogodek“. Pa tudi je. Saj stariši ne podarijo otroku samo zemeljskega življenja, ampak tudi vrata srečne večnosti mu odprejo, kjer lepota in sreča ne bo v nobeni primeri s težavami, s katerimi je združeno rojstvo otroka, njegov razvoj in njegova zemeljska pot. Vsak otrok v zakonu utrjuje vez med možem in ženo, urejuje dom. Res, z vsakim

rojstvom pride tudi več skrbi v hišo, a življenje izpričuje, da so otroci tudi nujno potrebni starišem, kakor so stariši potrebni otrokom.

Mnogim modernim družinam bi morali peti dandanes nagrobno pesem. Otrok nimajo, ker jih nočejo. Sreče nočejo! Družinskega veselja nočejo! Dušnega in telesnega zdravja nočejo! Srečne in mirne smrti nočejo! Joj, odgovornosti in — groze!

Kdo urejuje zakonsko, družinsko življenje? Edino Kristus. Kristusa v družine, pa bo vse prav. Zakonski naj pomnijo, da je prvi čudež storil Kristus na ženitnini v Kani, da je mladi zakonski par osrečil in rešil sramote. Še bo Kristus pomagal, še bo usmiljen in dobrotljiv posebno tistim, ki hočejo prav vršiti dolžnosti svetega zakramenta. Naj bo vsaka zakonska zveza že sklenjena tako, da jo bo Kristus blagoslovljal, pa njegov blagoslov tudi pozneje ne odpove!

Svetost zakona spoštujmo! Pred poročnim prstanom, prav nošenim, čast in spoštovanje! Poslušajte:

Bral sem o naključnem srečanju. Na robu gozda se srečata neki znameniti škof in revna, preprosta mati, ki je zbirala v gozdu suhljad za kurjavo. Ko ženica zapazi visokega cerkvenega dostojanstvenika, odloži butaro, hiti k njemu in spoštljivo poljubi njegov škofovski prstan na desnici. Vsa srečna nato ženica pove: „Že dolgo sem hrepenela po tem, da smem enkrat poljubiti škofovski prstan, ki je znak tako visokega Vašega posvečenja!“ Tedaj prime škof njeno desnico, pogleda preprosti poročni prstan in reče: „Dobra ženica, tudi Vi nosite blagoslovljeni prstan, pred katerim imam jaz visoko spoštovanje!“ Ženi se razsvetli obličje in odgovori: „Da, zavedam se blagoslovljenega svojega prstana, ki ga s ponosom nosim na svoji roki. Mož mi je že umrl, otroci tudi in edina zemeljska zapuščina zakona mi je še ta prstan. Mož ga je odnesel s seboj v grob in isto hočem storiti tudi jaz!“ Ginjen se dotakne visoki cerkveni dostojanstvenik prstana revne ženice s svojim škofovskim prstanom in odvrne: „Tudi moja

pokojna, blaga mati je s častjo nosila poročni prstan. O, naj bodo vsi poročni prstani obilno blagoslovljeni in spoštovani!

Poročnemu prstanu spoštovanje. Zakonsko zvestobo naj znači, naj k njej navaja! In ta zvestoba naj lajša težave zakonske zveze. Ni brez njih noben zakon.

Znameniti govornik Abraham a Santa Clara se je o zakonskih nazorno izrazil: „Zakonski pari morajo imeti dobre zobe, ker morajo marsikaj pogoltniti. Zakonski pari morajo imeti dobra pleča, ker morajo marsikaj prenesti. Zakonski pari morajo imeti dober želodec, ker morajo prebaviti marsikatero drobtino britkosti. Zakonski pari morajo imeti dobre prste, ker morajo velikokrat skozi pogledati. Zakonski pari morajo imeti dobre noge, kajti mnogokrat jih bo žulil ta ali oni čevelj.“

Na poročni dan sprejmeta poročenca prstan za znak zvestobe do smrti, za častni znak izpolnjevanja zakonskih pravic in dolžnosti. Da bi bil ta blagoslovljeni prstan le vsem v blagoslov, ponos, v časno in večno srečo! —

Leto 1930.

Na novega leta dan smo oznanili v cerkvi statistične številke, ki značijo rojstva, smrti, poroke in sveta obhajila v naši župniji. Ne bo odveč, če te številke prinese tudi naš župnijski list. Zraven naj bo označeno tudi še to in ono iz preteklega leta.

Rojstev je bilo v naši župniji l. 1930: 128. Tri rojstva so bila sporočena iz ljubljanske bolnice, eno od drugod. Zakonsko rojenih je bilo v tržiški župniji 116, nezakonsko pa 12. — Od prejšnjega leta smo napredovali za 17 rojstev. A napredek bi moral biti pri tolikšnem številu prebivalcev večji. Stariši, ali ste pogledovali z mirno vestjo božje Dete v jaslicah? Pa se vendar ni kdo bratil s hudobnim Herodom, ki je nedolžne otroke sovražil in moril! — Od omenjenih dvanajstih nezakonskih otrok je bil med letom pozakonjen samo eden. Pa gotovo je tudi drugih enajst očetov zakon obljubljal! Kje je možatost, kje so sladke obljube? — Številka nezakonskih otrok je žalostna. Še bolj žalostna je pa seveda številka, ki bi morala značiti preprečena rojstva. Nam ni znana, Bogu pravičnemu pa ni prikrita!

Umrlo je v domači župniji 51 oseb, dva domačina sta bila pripeljana mrtva od drugod; tako je bilo pokopanih na našem pokopališču 53 mrličev. Od teh 53 je bilo

29 moških in 24 žensk. Otrok pod šestim letom je umrlo 14, najstarejši mrlič je pa v življenju dopolnil 90 let. Skupna starost vseh v letu 1930 na našem pokopališču pokopanih znaša, če odštejemo otroke pod enim letom, 2464 let. Če bi razdelili leta življenja med vse pokopane enako, bi pripadlo vsakemu dobrih 46 let. Ta majhna številka naj bo resen opomin nam vsem, ki smo za smrt zaznamovani!

Porok je bilo v domači župniji 32, oklicev pa 53. Da bi bile le vse srečne!

Sv. obhajil je bilo 70 600. Za 2.600 jih je bilo več kot v prejšnjem letu. To povečanje je pač prinesel sv. misijon. Številka svetih obhajil je nekaj lepega in veselega za našo župnijo. Kaže gorečnost mnogih in tudi veliko delo farne duhovščine v spovednici. Za duhovščino je to težko delo res najlepše. Evhariistični Kralj pa prav gotovo tudi ne prihaja zastoj v mnoga srca. Da bi le število svetih obhajil objemalo vse župljane! V l. 1930 je privabil res mnoge mlačne k obhajilni mizi sv. misijon. Naj ne postanejo zopet mlačni. In tisti, ki so tudi misijonski zvon preslišali, naj poslušajo svojo vest in svojega Boga, ki jih v tabernakelju čaka!

Za mistijone je bilo nabranega in izročnega Din 6.200. Hvalevredno je to, da zlasti v misijonskem tednu radi darujejo v plemeniti namen kar vsi župljani. Z molitvijo in miloščino za mistijone, bodimo Bogu hvaležni za dragoceni dar svete vere tudi v bodoče!

Krščanska dobrodelnost je cvetela kar najlepše. Glavno delo je vršila Vincencijeva konferenca. En del revežev po domovih je obiskovala in obdarjala tudi Elizabetna konferenca. Glavna ustanova Vincencijeve konference je zavetišče in sirotišče na Skali. V dveh hišah vzgajajo č. šolske sestre s požrtvovalnostjo otroke in razbremenjujejo starišem skrbi. Hvala Bogu, otrokom smo lahko postregli z vsem kar primerno. Tudi razvajeni stariši so že ponovno priznali, da so otroci z vsem primerno oskrbljeni. Le eno nas skrbi: prostori postajajo premajhni. Potreb je vedno več. Že so bili tedni v preteklem letu, ko smo v sirotišču prenočevali in stalno oskrbovali 54 otrok in opoldne se jih je pridružilo še toliko iz zavetišča, da jih je bilo pri kosilu čez 90. Ni to malenkost, a z božjo pomočjo in s pomočjo dobrotnikov je šlo. V zaupanju na isto pomoč se bomo v letošnjem letu že najbrže polotili tudi razširjenja poslopij, da bo vse odgovarjalo potrebam in seveda tudi zdravstvenim predpisom.

Za oskrbo Skale smo izdali leta 1930 Din 114.546'60. Niso pa všteti mnogi darovi v blagu. Revežem je Vincencijeva konferenca in farni podporni fond izdal 23 815'50 dinarjev, poleg tega pa še Elizabetna konferenca Din 4.560. To so številke, ki kažejo velike tržiške potrebe, pa tudi veliko tržiško naklonjenost potrebnim.

Kritje za te velike izdatke je dobivala krščanska dobrodelnost le delno od starišev varovancev, večino pa od svojih plemenitih dobrotnikov. Ti dobrotniki so zlasti: Predilnica in tkalnica v Trziču, ki omogočujeta, da dobivajo otroci predilniških delavcev v zavetišču zastonj kosilo, gg. lastniki predilnice osebno, Hranilnica in posojilnica v Trziču, mestna občina v Trziču, Ljudska posojilnica v Ljubljani, dobrodelni venci Marijinih družb, darovi družin ob raznih veselih in žalostnih dogodkih, mnogi posamezniki, ki delijo tako, da vé za njihove darove samo Bog in nedolžnih otrok molitev. Tudi kraljeva banska uprava dravske banovine nam je v preteklem letu priznala dobrodelno delo in nam je naklonila večji dar. Vsem blagim dobrotnikom naj plačuje Bog!

Rokodelski dom Vincencijeve konference se upravlja popolnoma ločeno od Skale. V njem je stalno okoli 36 fantov, ki se počutijo v domu prav lepo. Izpolnjevatí morajo seveda krščanske dolžnosti, a hiša jim nudi, kar je le mogoče nuditi. S februarjem smo v domu ukinili alkoholno restavrácijo in smo jo preuredili v brezalkoholno. Prav nič za alkoholom ne tarnamo in upamo, da nam urejeno gospodarstvo zmanjša in zbríše enkrat tudi dolg.

Mohorjeva družba, ki dobiva v vseh župnijah zopet predvojno število udov, je v naši župniji leta 1930 zopet napredovala za 78 udov. Imela je 380 udov. Župnik se boji, da bo to število letos vsled težkega gospodarskega položaja padlo. A ne bilo bi to lepo za našo župnijo. Naj stari udje ohranijo zvestobo in še kakšen nov naj se pridruži!

Naši otroci so bili v verskem življenju prav pridni. Kako radi prihajajo k mesečnim sv. zakramentom in v cerkev sploh. Mladinska pobožnost, ki je bila uvedena oktobra 1930 na eno nedeljo popoldne v mesecu, privabi izredno veliko otrok v cerkev, da tu poslušajo župnikova navodila in prepevajo Bogu slavo. Naj gorečnost ne mine! Stariši, če bodo otroci Jezusovi, bodo vedno tudi Vaši!

Molitev svete ure na predvečer prvega petka prinaša prav gotovo blagoslov celi

župniji. Naj še poznejši rodovi blagrujejo leto 1930, ko je bila ta lepa skupna pobožnost uvedena!

Cerkvene slovesnosti smo obhajali tudi v preteklem letu mnogotere. Imeli smo sveti misijon, ki je prav bogato žel, dve novi sveti maši in vse praznike smo obhajali tako slovesno, kot res znamo to samo v Trziču. K tem slovesnostim je mnogo prispomogel naš požrtvovalni cerkveni zbor, godbeniki tržiške godbe in cerkveni orkester. Ne na zadnjem mestu tudi naše gospe in gospodčine, ki so nekaterikrat Zveličarja v tabernaklju obdale z dragocenim cvetjem. Vsem prisrčni: Bog plačaj in priporočilo za to leto!

To so nekateri drobci bilance cerkvenega in dobrodelnega življenja naše obširne župnije za leto 1930. Kar je dobrega ohranimo in izpopolnimo, kar je slabega odstranimo. Bog nam pomagaj!

To in ono.

Naselil se je 18. januarja v svoji hiši v Trziču naš rojak vlč. g. župnik Kragl Viktor, ki je prišel iz župnije Fram pri Mariboru v pokoj. Naj si gospod v našem Trziču utrdi razrahljano zdravje! Vsi mu bomo prav hvaležni, če bo še posegel kdaj v tiste predale, kjer ima še mnoge tržiške zanimivosti in znamenitosti hranjene, katerih naš župnijski list veselo pričakuje.

Velikodušni dar, v znesku Din 1000.—, je poklonila ga. Ivanka Globočnikova ob novem letu v namene Vincencijeve konference kot spomin na svojega blagopokojnega g. soproga. Bog plačaj!

Božični prazniki so bili zelo slovesni. Naše gospe in gospodične so oskrbele za veliki oltar izredno veliko nageljnov, ki so med lepim zelenjem v raznih barvah krasili naš obširni veliki oltar in pričali o ljubezni do Odrešenika. Pevski zbor, okrepljen s trobentači naše domače godbe in s cerkvenim orkestrom, je pel na Božič in na praznik sv. Treh kraljev veličastno Zuccolijevo sv. mašo na čast sv. Francišku, na Novega leta dan pa novo Premrlovo sv. maše na čast sv. Jožefu. Lepo je bilo.

Govorniki ob pustni pobožnosti bodo letos sledeči: V nedeljo popoldne g. župnik Franc Zabret iz Kovorja, v pondeljek popoldne g. župni upravitelj Karel Sparhagl iz Loma in v torek popoldne g. župnik iz Trstenika dr. Janko Arnejc.

Najdene stvari prinašajte v župni urad, da bo potem v cerkvi oznanjeno. Kar naj-

deš ni tvoje! V začetku januarja je bila izgubljena zadaj ob Mošeniku ura, predrag spomin. Če jo pošten najditelj prinese v župni urad, mu je izgubitelj pripravljen dati izredno nagrado in oprošča mu že naprej, da se ni takoj javil.

Za sedeže v cerkvi velja vedno sledeče: Lastniku sedeža se je treba umakniti, če kdo drugi ta prostor zasede. A lastniki sedežev morajo biti pri službi božji pravočasno na svojem mestu. Kdor zamudi sv. mašo do evangelija, izgubi za tisto sv. mašo pravico do svojega sedeža, katerega od evangelija dalje lahko zasede kdorkoli.

Za sveče so prispevali pri darovanjih: Tržič in Bistrica Din 3.684.75, Dolina Din 669.85 in Sveta Ana Din 606.50.

Članice ženskega pokopalnega društva, ki še niso poravnale članarine, naj to kmalu storijo, da ne zapadejo pravicam društva. Red mora biti!

Ne pozabite na Mohorjevo družbo! Stari člani naj ostanejo zvesti in še novi naj se javijo!

Oznanila za februar.

1. **Predpepelnična nedelja in prva nedelja v mesecu.** Zjutraj mesečno sv. obhajilo za moše in fante.

2. **Svečnica,** nezapovedan praznik. Službe božje kakor ob nedeljah. Blagoslov sveč se vrši ob 3/4 na 10. Popoldne litanije M. b.

3. **Sv. Blaž.** Blagoslov sv. Blaža se prične deliti kmalu po 5. uri in se bo prihajajočim delil do obhajila pred 6. sv. mašo. Med 6. sv. mašo se blagoslov ne bo delil, pač pa zopet po 6. sv. maši. Ob 6. uri je orglana sv. maša.

6. **Prvi petek v mesecu.** Ob 6. uri sv. maša z blagoslovom. Na predvečer od 8-9 skupna molitev svete ure v župni cerkvi.

8. **Druga predpepelnična nedelja.** Službe božje kot vsako nedeljo.

15. **Tretja predpepelnična nedelja, pustna nedelja, obletni spomin kronanja sv. očeta Pija XI. in pričetek 40 urne pobožnosti.** Ob 10. je slovesna peta farna sv. maša z leviti in zahvalno pesmijo. Po pridigi pred 6. sv. mašo bo blagoslov z Najsvetejšim, ki ostane izpostavljeno do 6. zvečer. V pondeljek bo izpostavljeno Najsvetejše od 6. zjutraj do 6. zvečer, v torek pa od 6. zjutraj do končane popoldanske pobožnosti. Kdor prejme sv. zakramente in moli v papežev namen, dobi popolne odpustke; nepopolne odpustke pa nudi vsak obisk Najsvetejšega, združen z molitvijo in kesanjem. Vsaki dan tridnevne bo popoldne ob 3. pridiga in litanije, v torek bodo za sklep slovesne pete litanie in zahvalna pesem.

Ure češčenja naj bodo ob tridnevnicah razdeljene: V nedeljo: 11 — 12 bližnji sosede, 12 — 1 č. šolske sestre, 1 — 2 dekliška Marijina družba, 2 — 3 ženska Marijina družba, 4 — 5 tretji red, 5 — 6 moške in mladeniči. V pondeljek in torek

je isti red kot v nedeljo, le od 11 — 12 pridejo tisti šolski otroci, ki so prosti pouka.

Sv. maše bodo te dni ob 6., 7., 8., 9. in 10. uri.

Na pustni torek bo ob 11. uri zvečer opomnil veliki zvon na postni čas.

18. **Pepelnica.** Strogi post. Ob 3/4 na 6 bo blagoslov pepela in nato pepeljenje, ki se vrši tudi po 6. sv. maši. Pričetek dobe za izpolnitev velikonočne dolžnosti. Pri nas je mogoče tudi sv. zakramente ob pustni tridnevnicah, ki ima za namen duhovno preorojenje, obrniti v ta namen.

22. **Prva postna nedelja.** Službe božje kot navadno.

24. **Sv. Matija,** apostol. Ob 6. orglana, farna sv. maša.

25., 27. in 28. **kvaterni dnevi** z običajnimi zahtevami glede posta.

Vsak petek bo v postu zvečer ob sedmih sv. križev pot in blagoslov z Najsvetejšim.

Shodi cerkvenih organizacij:

Dekliška Marijina družba: shod 8, skupno sv. obhajilo 22, dekliški večeri po oznanilu v cerkvi.

Marijina družba za žene: shod 22.

Tretji red: shod in vesoljna odveza 2.

Mesečna šolska sv. spoved: za meščansko šolo 7., za dečke osnovne šole 14., za deklice osnovne šole 21.

Mladinska pobožnost z nagovorom in petjem otrok 22. ob 2. popoldne.

Župnijska kronika za december 1930.

Decembra v naši župniji rojenih: 9.

Decembra v naši župniji poročenih: nič.

Decembra v naši župniji umrli:

1. **Šolar Terezija,** samska delavka rojena na Vadičah - Kovor 15. 10. 1879, umrla v Tržiču 210, dne 2. decembra.
2. **Schubert Viljem,** obratovodja rojen v Nimbргу na Češkem 16. 6. 1875, umrl pri Sv. Ani 78, dne 4. decembra.
3. **Keršič Valentin,** čevljarški mojster in posestnik, rojen v Kovorju 4. 2. 1870, umrl v Tržiču 196, dne 12. decembra.
4. **Ogriz Uršula,** zasebnica - vdova, rojena 23. 4. 1849 v Sl. Plajberku na Koroškem, umrla pri Sv. Ani 80, dne 17. decembra.

Decembarska poročila od drugod:

1. **Bukovec Filip,** sin tkalca, Tržič 113, rojen v ljubljanski bolnici, dne 30. 11. 1930.
2. **Majcen Pold,** rojena v Tržiču 133, dne 5. 11. 1905, poročena v Trbovljah 28. 6. 1930 s Grašič Ivanom.

PREKLIC. Lastnoročno podpisani Uršič Franc, žagar drva v Tržiču 154 izjavljam, da sem popolnoma neutemeljeno in izmišljeno govoril v gostilni pri Basteljnu, da denar v „Hranilnici in posojilnici“ v Tržiču ni varno naložen. Obžalujem, da sem varno zadrugo hotel izrabiti za neumestno šalo in se „Hranilnici in posojilnici“ zahvaljujem, da je odstopila od sodnega postopanja.

Franc Uršič, l. r.

V Tržiču, dne 16. januarja 1931.

Za predstavnika in založnika: Anton Vovk, župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Guido Rant, O. F. M. Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Srečko Magolič.